

THE BEATLES'IN BAŞARI HİKAYESİ

Onlarca unutulmaz şarkıya imza atan The Beatles grubunun bir plak şirketi tarafından "Tarzınızı sevmedik ve gitar müziğinin pek de geleceği yok" açıklamasıyla reddedildiğini biliyor muydunuz? Yapım şirketi sahipleri Őu anda hayattalarsa eminiz üzüntüleri devam ediyordur!

John Lennon ve Paul McCartney ilk kez 1957 yılında birlikte müzik yapmaya başladılar. Sadece müzik yapmak için mücadele vermekte olan liseli müzik grubu 1960 yılında Hamburg, Almanya'dan davet alıyor. "O zamanlar Hamburg'da rock-and-roll müzik kulüpleri yok. Striptiz kulüpleri var" diyor Shout! adlı Beatles biyografisini kaleme almıő olan Philip Norman.

O dönem Bruno isimli gece kulübü sahibinin aklına kulübünde çalmaları için rock gruplarını getirmek geliyor. Amacı çok ses getirecek, saatler sürecek, bir yandan

pek çok insan dışarı çıkarken bir o kadar insanı içeri çekebilecek kesintisiz bir eğlence düzenlemek. Rock grupları ise bu trafiği yakalamak, sürekliliği sağlayabilmek için aralıksız çalışıyor olacaktı. Yeni bir eğlence akımı başlatacak kişinin önceleri bir panayır şovmeni olması da ayrıca ilginç. Bu fikrini hayata geçirmek için Bruno, grup aramak için Londra'ya gitmişti. Soho' da Liverpool'dan bir girişimciyle karşılaştı; bazı grupları göndermesi için onunla anlaştı. İşte Beatles' in İngiltere'den çıkmasına bu arayış sebep oldu. Ve sonunda Beatles sadece Bruno'yla değil, diğer kulüp sahipleriyle de bağlantı kurdu. Hamburg'a tekrar tekrar gittiler.

Hamburg'u özel kılan şey Beatles grubuna orada çok para ödeniyor olması değildi. Aksine ödenmiyordu. Çıktıkları kulüpte akustik de olağanüstü denilemezdi. Dinleyici kitleleri nitelikli ve değerbilir kişilerden de oluşuyordu. Hamburg'u bu denli özel kılan grubun oradayken çok uzun süreler müzik yapmak zorunda kalmalarıydı.

John Lennon, Beatles dağıldıktan sonra yaptığı bir röportajda, grubun Hamburg'da bulunan Indra adlı striptiz kulübündeki performanslarından söz ederken şunları söylüyordu: ***“Daha da iyiye gittik ve özgüvenimiz arttı. Bütün gece çalışıyor olmanın getirdiği bütün o deneyimle bunun önüne geçemedik. Yabancı olmamız onların da işine geliyordu. Daha da çok çalışmamız, işe yüreğimizi ve ruhumuzu katmamız, kendimizi aşmamız gerekiyordu. Liverpool'da sadece birer saatlik çalışmalarımız olmuştu ve orada sadece en iyi parçalarımızı, her seferinde aynı şeyleri çalardık. Hamburg'da sekiz saat müzik yapmak zorundaydık; bu nedenle gerçekten yeni bir yol bulmamız gerekti.”***

Beatles'in o dönemdeki davulcusu Pete Best' in söyledikleri: ***“Gösteri yaptığımız haberi yayıldıktan sonra kulüp, kalabalıkları kendine çekmeye başladı. Haftada yedi gece çalışıyorduk. Başlangıçta kulübün kapandığı saat olan yarımaya kadar neredeyse aralıksız çalışıyorduk; ancak biz daha iyiye gittikçe kalabalıklar çoğu gece saat ikiye kadar kalmaya başladı.”***

Beatles 1960 yılından 1962 sonuna kadar Hamburg'a tam beş kez gitti. İlk yolculuklarında gecede en az beş saat olmak üzere **106 gece** çaldılar. İkinci yolculuklarında **92 kez** çaldılar. Üçüncü yolculuklarında ise **48 kez** çaldılar ve sahnede toplam **172 saat** geçirdiler. 1962 Kasım ve Aralık aylarındaki son iki Hamburg işi de toplam **90 saat** performans içerdi. Hepsi bir araya geldiğinde, sadece bir buçuk yıl içinde **270 gece performans sergilediler**. 1964'teki ilk

başarı patlamasına kadar tahminen **1.200 kez canlı performans** sergilemiş oldular.

Bu deneyimi kazanmak, birlikte saatlerce çalmak, uyum ve müzikalite açısından olağan üstü bir şey. Bugün müzik gruplarının büyük bir bölümü tüm kariyerleri boyunca belki 1.200 kez performans sergilemiyorlardır.

İşte bu zorlu Hamburg sınavı Beatles'ı farklı bir noktaya taşıyan etkenlerden biri olabilir.

Philip Normal; ***“Oraya gittiklerinde sahnede hiç iyi değillerdi; döndüklerinde ise çok iyilerdi. Sadece dayanma gücünü öğrenmekle kalmadılar. Pek çok parça öğrenmek zorunda kaldılar; düşünebileceğiniz her şeyin cover versiyonlarını yaptılar; sadece rock and roll'dan değil, biraz da cazdan. Daha önce hiç sahne disiplinleri yoktu. Oysa Hamburg'dan döndüklerinde, artık hiç kimseye benzemiyorlardı. Bu onların başarı nedeniydi.”***

Bugün başarılı olan “çizginin dışındakiler” sıra dışı fırsatların herhangi bir türünden yararlanan kişiler olduğunu görmek çok da zor değil.

Çizginin dışına çık, kutunun dışından bak...

Hamburg'da birkaç yıl geçirdikten sonra albüm kaydetmek için Londra'ya geri dönen **The Beatles**, önce ilk başvurdukları **Decca Records** şirketi tarafından reddedilmiş. Prodüktör **George Martin**, grubun deneme performansını yıllar sonra bile çok kötüydü diye nitelendirmekten çekinmemiş.

Ama The Beatles'ın Decca ile gerçekleştirdiği deneme performansındaki asıl söz sahibi, yapımcı **Dick Rowe**'muş. Onun *“The Tremeloes'un evi benim stüdyoya daha yakın, en iyisi onları kaydedeyim ben.”* diye düşünmesi bu reddin altında yatan asıl gerçek...

Dick Rowe, hala **'Beatles'ı Reddeden Adam'** olarak makalelerdeki yerini koruyor...

Kaynak: <https://medium.com/t%C3%BCrkiye/beatles%C4%B1n-ba%C5%9Far%C4%B1-yolculu%C4%9Fu-4bb5153d9c55#:~:text=Beatles%201960%20y%C4%B1l%C4%B1ndan%201962%20sonuna,sahnede%20toplam%20172%20saat%20ge%C3%A7irdiler>.

<https://nblturkiye.com/15-unlu-ism-in-basari-hikayeleri/>